

Bjørn Kowalski Hansen er dj i kirka.

Dette er til vanlig Agnes Nedregård.

Kunst bidrar til gratis pølse.

Ole Marhaug liker opplevelser. Alle foto: Lise Maria Knutsen

Signe Heimstad liker Lofoten fiskefestival.

Folk flest, kunst og kultur og sånn....

En sidefestival du kanskje aldri fikk med deg, en pågående biennial med statstøtte, en Frp-politiker som leker med samtidskunsten og tre tilfeldig forbigående. Angår LIAF oss? Og hva er god kultur?

Debatten raser i riksmidia. Frp jobber for tiden med sitt kulturprogram. De er i mot statssubsidiering av kultur som bare er for kulturelitens indre krets. Kunstnerlønnen skal bort. Det som selger mest er det folk vil ha. Det er det norske kultur skal være. Lokalpolitiker **Thom Pettersen** er kulturperson og Frp-mann. Hans kulturpolitiske ståsted er basert på erfaring. – Jeg så en debatt på tv i går om Frps kulturpolitikk. Man kan gjerne harselere, men vi er like kulturinteressert som folk flest. Det vi kritiserer og er i mot er statsfinansierte kulturproduksjon. Man skal ikke bli betalt for det man er, men det man gjør, sier han.

Noe Frp går hardt ut mot er kulturproduksjoner for kulturelitens indre krets, noe Thom Pettersen bruker som beskrivelse på Liafs historie. Lofoten internasjonale samtidskunstfestival har et budsjett på rundt 3 millioner. De fleste midlene kommer direkte fra statsbudsjettet. Besøktallet var 20.juli rundet 2755 personer. I år har Thom Pettersen selv vært involvert i en av produksjonene til Liaf08, en festival han i 2006 betegnet som "hemmelig-Liaf". – Jeg vil vente med å gjøre opp status for årets festival. Jeg ser jo at statstøtten festivalen får er midler som kommer Vågan til gode. For meg personlig har det vært gøy og lærerikt å jobbe med festivalen. Jeg ser fordelene, men jeg vil

gå gjennom alt før jeg sier ja eller nei til Liaf. For Pettersen er god kultur noe subjektivt for hver enkelt. For han er god kultur først og fremst det han selv liker. – Frp blir fremstilt som en homogen gruppe. Hva god kultur er for folk flest er vel like variert som det er mennesker i Norge. En folkelig kultur går av seg selv. Det vil derimot ikke si at man ikke skal ha rom for det som ikke er mainstream. Rock var jo bannlyst da den kom. Man må gi folk en sjanse.

En antydning av smeltevann: Icebreaker var en liten sidefestival med workshops, der man blant annet kunne lage mat, konserter, performance,

videokunst, installasjoner og en akvarell kalt "Pissers", som i et snev av ironi kunne minne om hendelser langs kysten i Svolvær under VM i Skreifiske. Hovedlærer for kunst og en av produsentene av festivalen var **Madeleine Park**. – Samtidskunst er en smal greie og vi klarte til en viss grad å nå ut til folk. Vi ble ikke akkurat nedrent i utstillingslokalet, men jeg tror det er en viktig erfaring for studentene ved Nordland kunst- og filmskole. Det ble et virkelighetsmøte. Enkelte snur faktisk i døren når de ser det er en utstilling. De fikk oppleve alt fra trykket på åpningsdagen til at et par stykker kom ramlende inn i løpet av en dag. I

«Ingen kunstner er forut for sin tid. Han er sin tid. Det er de andre som er på etter-skudd»
●Martha Graham

«Kunstnerens oppgave er ikke å avbilde virkeligheten, men å forvrengge den»
●Anders Kjær

«Folk flest liker «bred» kultur, som er ting med skikkelige refreng som man kan synge med til i fylla»
●Morten Strøksnes

Et puppetre til stua?

Vegard Aase prediker om et eller annet man kan tro på.

Espolins container med folk i solfjellgang.

Daniel Pedersen liker rock.

forhold til folkemengde var besøket greit og reaksjonene vi fikk var positive, sier Park.

Icebreaker hadde som intensjon å skape en arena der kunstnere, studenter og folk skulle møtes. Hvorfor er avstanden mellom samtidskunst og folk flest for rene isfjellet å regne?

– Kunstnere sliter seg i håret for å finne veien inn i folk. Hvordan gjøre en smal greie tilgjengelig, uten å miste sitt innhold, mener Park.

Icebreaker ble ikke rent ned av folk i de to ukene festivalen pågikk i Kabelvåg. Fredag den 20. juni var det konsert i Lofotkatedralen. Kirken hadde åpnet seg for samtidskunsten. Det var folksomt før dørene åpnet. Den kulturelle spaserstokken hadde konserten på sitt program. Etter et kvarter vandret den kulturelle spaserstokken sakte ut. De benyttet ikke muligheten til å danse funky framfor prekestolen. Det var det i grunnen bare kunststudentene selv og et par andre som gjorde.

– Man kan ikke tvinge folk. Samtidskunst blir aldri Se&Hør, pølser og trekkspill. Mange vil ikke bli utfordret. De snur i døren og hvis man pakker kunsten inn med tanke på å nå alle, mister kunsten sin intensjon, sier Madeleine Park.

Icebreaker åpnet med fullt og trangt hus. Kunstnere, Liaf og et ikke overveldende antall kabelvågværinger stod som sild i tønne: Selv gratis vin fungerer ikke for å få folk flest innenfor dørene.

Gratis pølser fungerer derimot utmerket for barn en kveld i solskinn. Det hadde neppe fra deres synsvinkel noe med kunst å gjøre.

Madeleine Park mener at hvis isen mellom kunst og folk virkelig skal brytes må man rett og slett begynne med barna. Icebreaker arrangerte i forbindelse med festivalen workshop for barn i forbindelse med Kabelvågmarkedet. De som deltok fikk lov å stille ut på Lilandsgården, sammen med profesjonelle kunstnere og kunststudenter.

– Jeg tror at samtidskunst er noe man må venns til gjennom oppveksten. Voksne har sin egen vilje. Tvang fungerer ikke. Norge er spesielt i så måte. Bare se på motstanden som var mot å bygge et operahus. Det er noe man sjeldent finner i andre land.

Folkesjelen: Folket er i utgangspunktet en ide, som en filosof med navn Herder utviklet i Tyskland en gang på 1800-tallet. I så måte er folket i grunnen et moderne fenomen, som

hadde stor påvirkning i utformingen av nasjonalstaten Norge.

Godt iblandet den norske likhetstanken er det kanskje ikke så rart at et sosiologisk forskningsprosjekt ved universitetet i Bergen konkluderte med at selv eliten betegner seg som folkelig og ikke ville si om Anne Holt var er en bedre forfatter en Dag Solstad eller om opera er mer høyverdig enn Åge Aleksandersen.

Vi er som sagt alle folk. Hvis man skal følge fordommene møter man folk flest (hvem nå enn de er) på kjøpesenteret. Daniel Pedersen, Signe Heimstad og Ole Marhaug er i grunnen først og fremst seg selv. To av tre svarer ubetinget ja på spørsmålet om Liaf angår dem. **Daniel Pedersen** har som dj in spe vært involvert i festivalen.

– Jeg mener der er bra at slike ting skjer her i kommunen, at man får mulighet til å oppleve noe utenfor standarden. Når det gjelder kultur generelt er det musikk som angår meg mest. Min drømmefestival ville handle om rock. Vi har for så vidt Alo. Det er en festival av mitt kaliber. For meg er god kultur rock & roll. Rett og slett. En røykfyllt jazzpub er noe jeg savner. Da hadde kulturlivet her vært komplett.

For **Signe Heimstad** er Liaf noe hun vet svært lite om.

– Nei. Liaf, det vet jeg ikke hva er for noe. Jeg var på konserten i Lofotkatedralen. Det var rart, men nå har man da opplevd det og, haha, sier hun. Hvis hun skal trekke frem hennes type festival velger hun Lofoten Fiskefestival i Skrova. For henne handler det om å møte mennesker.

– Jeg har vært på festivalen i alle år. Det er slike festivaler jeg liker. Man treffer kjente og folk kommer hjem. For meg er god kultur mye. Det handler om at miljøet jeg har rundt meg er bra. Jeg liker gammel dags musikk. Nå i dag er det jo så mye rart.

For **Ole Marhaug** er Liaf en festival som gir ham opplevelser.

– Hvis jeg skulle lage en festival ville jeg nok satset på en festival med bredde og tatt meg tid til å fortelle omverdenen hva den har å bidra med til alle. Det er forferdelig vanskelig å svare på hva god kultur er. Man vet det ikke for man opplever den. Jeg tilhører ikke akkurat selv de som er avantgarde. Det viktige er at kultur har veldig stor betydning. Uten den kan ikke samfunnet fungere.

Lise Maria Knutsen

«Den kunsten som treffer oss kan komme overraskende. Den kan komme inn fra siden, eller på andre måter vi ikke klarte å se på forhånd. Den kunsten vi trenger er den vi ikke visste vi ville ha»

●Tove Karoline Knudsen

«En kunstner er en som produserer ting folk ikke trenger, men som han - av en eller annen grunn - mener det er en god idé å gi dem»

●Andy Warhol